

[Bækgaard.]

§§ 6 og 7 ned sætter Beløbene paa andre Omraader, idet Erfaringen har vist, at der ikke er Brug for de dertil bestemte Beløb. Ændringerne til den gældende Lovs § 37 i Lovforslagets § 9 letter Adgangen til Oprettelse af nye Gartnerier og Udvidelse af bestaaende.

Bestemmelserne vedrørende Etableringslaan i §§ 1 og 2 tilsigter vistnok ikke nogen Realitetsændring; selv om der er valgt en anden Ordlyd, er Meningen i det væsentlige den samme, nemlig at det skal være Undtagelsen og ikke Regelen. Undtagelser kan forekomme, som berettiger til, at der ydes et saadant Laan i visse Tilfælde, men ellers er jeg af den Opfattelse, at man ikke skal slappe Kravene til Ansørgerne og ikke i Almindelighed lade dem starte med større Gæld end de egentlige Laan til Bygninger og Jord. Selv med denne Gæld til Staten kræves der Dygtighed, for at det skal kunne gaa rundt, og det skulde ikke gerne være saadan, at Stillingen blev tvivlsom fra Starten. Jeg haaber, at man fremtidig ligesom nu vil praktisere denne Bemyndigelse med Forsigtighed.

Saa er der to Ændringer i Form af indskudte Sætninger, som tilsigter en lille Lempelse i de maaske vel stramme Baand i Loven af 1934, hvorefter der ikke maa pantsættes ud over de Laan, som Staten yder. Denne Lempelse, som ligger i Ordene „bortset fra Pant for Aftægt“, og som findes i § 3 til Lovens § 19 og i § 11 til Lovens § 57, tror jeg kan faa Betydning, om ikke i Øjeblikket, saa i Fremtiden, og jeg tror for Resten, man maa være forberedt paa at lempe noget mere paa dette Punkt. Forbudet mod Pantsætningen ud over Statslaanet, som ogsaa findes i Loven om konjunkturbestemt Rente for Statshusmandsbrug, er i og for sig rigtigt nok, men det kan komme til at virke urimeligt i visse Tilfælde længere frem i Tiden, naar Laanene er bragt stærkt ned. Det kan som forudsat i Lovforslaget tænkes, at der gives Pant for Aftægt, altsaa naar Forældre overdrager Ejendommen til et af Børnene, men der kan ogsaa tænkes andre Maader, hvorpaa der kan finde en Deling Sted, f. Eks. derved at en Søn eller Datter ved Ejerens Død deler med de andre Søkende. Der kunde ogsaa i saa Tilfælde være Brug for Pant-

sætning ud over Statslaanet, vel at mærke, naar det er bragt noget ned, for fra først af er det stort nok. Jeg takker altsaa for den indskudte Sætning og henleder samtidig Ministerens Opmærksomhed paa, at det sikkert ikke i Længden er nok, men at der længere frem i Tiden kan blive Brug for mere Lempelse paa det Omraade.

I det hele taget kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, derunder, at Revisionen sker i denne Samling i Stedet for, at man venter til næste Samling som forudsat i den gældende Lov.

Kr. Johansen: Det foreliggende Lovforslag indeholder forskellige Ændringer til den allerede gældende Lov, men i og for sig ikke Ændringer af omfattende Indhold. Derfor skal jeg heller ikke gøre det til Genstand for nogen længere Omtale. Det drejer sig først og fremmest om, at man ud over de to Aar, for hvilke der var stillet Midler til Raadighed, nemlig til Udgangen af Finansaaret 1936—37, stiller de samme Beløb til Raadighed ogsaa for de næst kommende to Aar. Det er sikkert rigtigt, at det vedtages allerede i denne Rigsdagssamling, saa at man ud over Landet bliver i Stand til at træffe de Forberedelser, som maa træffes længere Tid forud for næste Finansaars Begyndelse, i Stedet for at staa i den usikre Stilling, som man vilde staa i, hvis man ikke vidste, om der kom en ny Bevilling eller ej. Dertil er saa føjet nogle Ændringer, som ikke er af særlig omfattende Karakter, men som jeg alligevel anser for meget nødvendige. Jeg finder det f. Eks. rigtigt, at Byggelaanene forhøjes. De, der har noget Kendskab til Sagen, vil vide, at der har lydt stærke Klager over, at de Byggelaan, der blev stillet til Raadighed, ikke slog til, og at adskillige af den Grund kom i meget ubehagelige Vanskeligheder. Det er ogsaa en god Ændring, at der i visse Tilfælde kan gives Lempelser med Hensyn til Afdragstiden.

Hvad angaar de Etableringslaan, hvortil der nu foreslaas stillet et Beløb paa 300 000 Kr. til Raadighed, kan jeg tiltræde den Betragtning, at det næppe vil være heldigt, om disse Laan i Almindelighed ydes til alle dem, der melder sig med Begæring om saadanne Laan. Men naar der trækkes en fornuftig Grænse, er det sikkert godt,